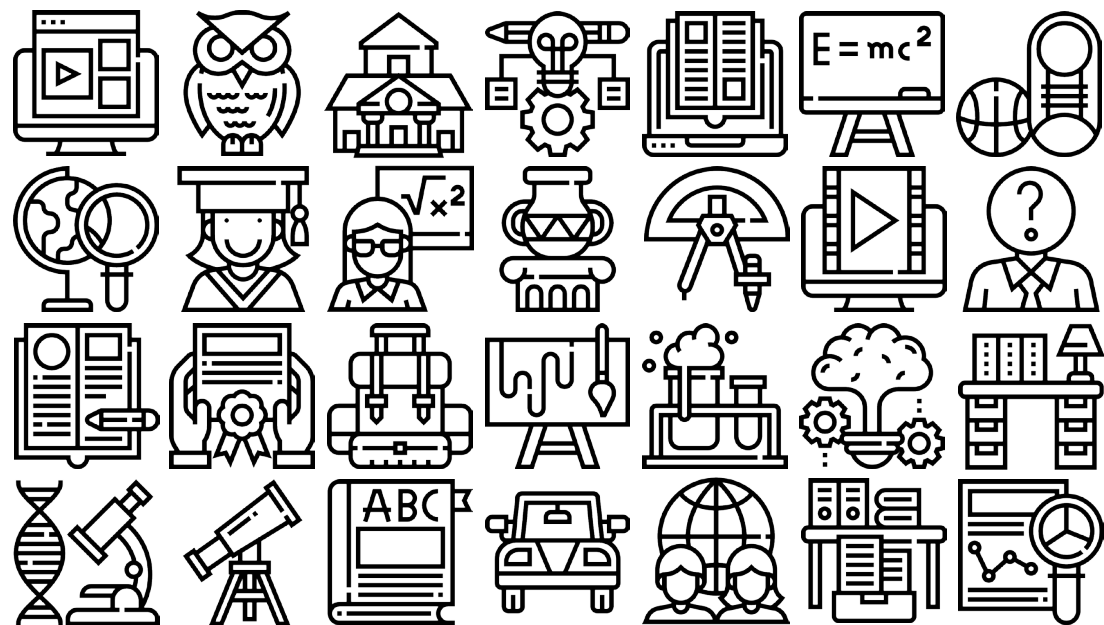

PÁLYA A TUDOMÁNY?

pályaorientációs füzet
Pro Scientia Aranyérmesekkel

középiskolások számára
2021

A PRO SCIENTIA ARANYÉRMESEK TÁRSASÁGÁRÓL

Az OTDT által alapított Pro Scientia és Pro Arte Aranyérem kitüntetést 1989 óta kétfévente 45-50 fiatal kutató és művész kapja meg, akik egyetemi pályafutásuk során tudományos vagy művészeti munkájukkal (elsősorban az OTDK és OMDK konferenciákon) kiemelkedőt alkottak. Jelenleg 756-an rendelkeznek éremmel. A Pro Scientia Aranyérmesek Társasága Egyesület a Pro Scientia Aranyérem és a Pro Arte Aranyérem tulajdonosait tömöríti. A PSAT fő célja az, hogy elősegítse az aranyérmesek és más fiatal magyar tudósok szakmai kibontakozását, ennek érdekében szervezi programjait.

A kitüntetésről és a társaságról bővebben: www.psat.hu

A feladat a TDK-ért Közhasznú Alapítvány Magyar Nemzeti Bankkal kötött 227798 -1/2020 azonosítójú támogatási szerződésének alapján lebonyolított projekt keretében valósul meg.

Szerkesztő: Személyi László

Arculat: Szabó Franciska

Tördelő: Varga Julia Kornélia

HARSÁNYI GERGŐ

Iskolák

- 1998 Toldy Ferenc Gimnázium, Budapest
- 2006 Szegedi Tudományegyetem, Bölcsészettudományi Kar
pszichológia
- 2014 Eötvös Loránd Tudományegyetem, Pedagógiai és Pszichológiai Kar
sportpszichológia PhD

Szakmai önéletrajz

A Toldy Ferenc gimnáziumban végeztem Budapesten, eredetileg jogász szerettem volna lenni. De a csillagászat jobban érdekelt, és az ELTE-TTK-ra mentem, ahol egy évet térképész, másfelét meteorológus szakon tanultam. Később szakosodtam volna csillagásznak (akkor még más rendszer volt). Ekkor ugrott be, hogy inkább pszichológus, azon belül sportpszichológus szeretnék lenni. 2001-ben vettek fel Szegedre

pszichológia szakra, amit el is végeztem 2006-ban. Az egyetem alatt már biztos voltam benne, hogy ezt akarom csinálni és ennek részeként másodmagammal OTDK-n is indultunk. Ennek folyománya lett a Pro Scientia Aranyérem 2005-ben. 2006-tól 2017 elejéig Szegeden tanítottam az ottani Pszichológiai Intézetben pszichológusokat, majd átmentem a Károlira, ahol most tanítok. Mindeközben 2009-ben sport szakpszichológus lettem, 2014-ben pedig PhD fokozatot szereztem az ELTE-n. A tanítás mellett 2009-től fokozatosan egyre nagyobb munkaidőben dolgozom sportpszichológusként, sőt mostanában már ezt tartom fő profilomnak. Leggyakrabban vívókkal dolgozom (időközben a Magyar Vívó Szövetség is alkalmazásába vett), de más sportágak képviselői is járnak hozzám. Szeretem a munkám.

Elérted már azt a célt, amit középiskolásként kitűztél magadnak?

Akkor nem voltak hosszú távú céljaim, csak a túlélésért küzdöttem a gimnáziumban. De amilyen célokat kezdő pszichológus hallgatóként kitűztem, azokat már bőven elértem.

Mikor döntötted el, hogy az leszel, ami most vagy? Váltottál már pályát az életed során? Miért?

Körülbelül 10 éves korom óta vívok és gimnazista koromban jártam sportpszichológushoz. Lehet, akkor már a magja megvolt annak, hogy mi akarok lenni, csak nem tudatosult. A csillagászat és a világegyetem működése mindig is érdekelt (most is), de be kell valljam, lehet jó, hogy váltottam. Egyszerűen beugrott

2000-ben egy Pszinapszis alatt, hogy sportpszichológus szeretnék lenni - az egyetemi oktatás csak jött vele később "magától".

Mi volt eddig a legérdekesebb feladatod?

Egyet nem tudok kiemelni, azt mondanám, hogy minden sportoló más és más miatt érdekes, szerintem nekem van a legváltozatosabb munkám. 😊 Az is izgalmas, amikor olyannal dolgozom, aki sosem fog magas szinten űzni egy sportágat és az a cél, hogy jól érezze magát a bőrében. És az is érdekes, amikor egy sportolót abban kell segíteni, hogy az olimpián majd jól szerepeljen - ha megrendezik...

HOMOLYA DÁNIEL

Iskolák

- 1998 Földes Ferenc Gimnázium, Miskolc
speciális matematika tagozat
- 2004 Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem
befektetéselemző főszakirány, gazdaságpolitika mellékszakirány
- 2012 Budapesti Corvinus Egyetem
Gazdálkodástani Doktori Iskola

Szakmai önéletrajz

1980-ban születtem, pénzügyi közgazdász, kockázatkezelő vagyok. Korábbi tanácsadói (Bankárképző), jegybanki elemzői, csoportvezetői (Magyar Nemzeti Bank) és kereskedelmi banki (Erste Bank) kockázatkezelői tevékenység után immáron több mint 5 éve a nem pénzügyi vállalati szektorban dolgozom nemzetközi vállalatcsoportoknál globális kompetenciával bíró, vezető kockázatkezelőként (előbb az olajiparban, később az élelmiszer és italgyártás szektorban). 2010 óta különböző méretű csapatok vezetésével szereztem vezetői tapasztalatot.

Sajószentpéteri születésűként a középiskolát Miskolcon végeztem. 2004-ben a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetemen szereztem diplomát pénzügyi befektetés elemző főszakirányon és gazdaságpolitika mellék szakirányon, majd munkám mellett a Budapesti Corvinus Egyetemen PhD fokozatot a működési kockázat mérése és kezelése témában. 2005-ben kaptam Pro Scientia Aranyérmet a közgazdaságtudomány területén folytatott kutatási munkámért, OTDK eredményeimért. Eddigi pályám lehetőséget biztosított sokrétű tapasztalatra: míg a Magyar Nemzeti

Bankban széleskörű rálátásom nyílt a gazdasági folyamatokra a közszolgálatban tevékenykedve, addig az üzleti szférában megismerhettem a piaci mikrojelenségeket és a globális gazdasági folyamatokat. Pályám során mindig is kockázatkezeléssel foglalkoztam.

Főállású munkám mellett a Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Karának adjunktusa vagyok, továbbá a Global Association of Risk Professionals kockázatkezelő szervezet képesített kockázatkezelője, magyarországi szervezetének alapítója és társ vezetője, és a Végzett Széchenyi Szakkollégisták Társaságának elnöke. Házas, két gyermek édesapja vagyok. Szabadidőmben borászattal foglalkozom Tokaj-Hegyalján, de egy egyházközségi alapítvány kuratóriumának is tagja vagyok.

Elérted már azt a célt, amit középiskolásként kitűztél magadnak?

Középiskolásként azért teljesen mást gondoltam a világról, lehetőségekről. De úgy érzem sok jót sikerült már eddig is megtennem és már így 40 évesen is egy kerek szakmai és személyesen pályafutásban lehetett részem.

Sokat jelentett amikor a miskolci középiskolás évek után Budapestre kerültem, szakkollégista lettem (Széchenyi István Szakkollégium), hiszen akkor kinyílt számomra a világ.

Középiskolásként arra gondoltam, hogy szeretnék gazdasági ügyekkel foglalkozni, úgy, hogy építhetek a matematika iránti szeretetemre,

mindeközben nemzetközi, de közügyek iránt nyitott módon.

Az évek során azt is realizáltam szívesen hozok össze embereket, témákat és ez is vált valamennyire fő célkitűzésemmé.

Fontos, hogy fejlődésünk során legyenek referenciaszemélyek, mentorok, akik kísérhetik utunkat, e kapcsán két személyt Király Júliát és Harmati Lászlót emelném ki.

Mikor döntötted el, hogy az leszel, ami most vagy? Váltottál már pályát az életed során? Miért?

Nagyjából az ötéves egyetemi képzés közepén. Az egy évfolyammal felettem járó szakkollégista szobatársammal sétáltunk haza egy össz-szakkollégiumi találkozóról felvette a kérdést, hogy lenne e kedvem írni TDK (tudományos diákköri) dolgozatot működési kockázatkezelésről (*operational risk*). Aztán olvastunk, kutattunk. Az egyetemi fordulón megismertem az egyik későbbi mentoromat (Király Júliát) és OTDK győztesek is lettünk a dolgozattal.

Innentől szinte visszafordíthatatlan lett a téma, a pálya, a kockázatkezelési érdeklődés. Ebből született aztán a PhD dolgozatom, számos publikáció és későbbi pályafutásom. A pályaváltásaimat tekintve egyrészt azt emelném ki, amikor a pénzügyi szektorból a nem pénzügyi szektorba váltottam, de megtartva a pénzügyi kockázatkezelési témát. Igen jó tapasztalat, amikor más területen próbálhatjuk a szerzett tapasztalatokat, ez mindig hasznos lehet. Ami a váltásokat tekinti még kiemelném a szakmai közösség-szervező aktivitásokat, melyek során fontosnak tartom, hogy a szakmai kapcsolódás is meglegyen, így lettem a cégemnél az önszerveződő közösségek vezetője, a végzett Széchenyi szakkollégisták elnöke és a GARP kockázatkezelői szervezet alapítója, társ-vezetője.

Mi volt eddig a legérdekesebb feladatod?

Mindegyik munkám során sok-sok érdekes feladat volt. Remélem nem gond, de kétőt emelnék ki. Egyrészt pályám elején én voltam a Magyar Bankszövetség részéről a HunOR bankok közötti működési kockázati adatbázis létrehozásának projektmenedzsere: szakmai, informatikai és projektvezetői feladatok nagyon jó mixe volt. Másrészt az egész jegybanki munkám nagyon érdekes volt, hiszen a válságkezelés időszakában foglalkozhattam pénzügyi stabilitással. Persze ilyenkor nemcsak a válságkezelés fontos, hanem a tanulságok levonása: 2011-2012-ben azon dolgoztunk, hogy létrehozzunk egy új mutatót, aminek meg kell felelnie a bankoknak (ez volt az úgynevezett Devizafinanszírozás Megfelelési Mutató - DMM). Érdekes volt az ötlettől egészen a bevezetésig és betartatásáig végig vinni valami.

PANCSA EMESE

Iskolák

2004	JPTE Kísérleti Gyakorlóiskola, Törökbálint
2009	Széchenyi István Gimnázium, Budapest <i>idegennyelvi tagozat</i>
2013	Budapesti Metropolitan Egyetem <i>közgazdász turizmus-vendéglátás szakon</i>
2017	Budapesti Metropolitan Egyetem <i>környezettervező alapképzés</i>
2019	Budapesti Metropolitan Egyetem <i>formatervező művész mesterképzés</i>
2019	Hanze University of Applied Sciences, (Hollandia, Groningen) <i>Minerva Art Academy</i>
2019-től	Pécsi Tudományegyetem Műszaki és Informatikai Kar <i>Breuer Marcell Doktori Iskola, építőművész doktorandusz</i>

Szakmai önéletrajz

Közgazdásznak készültem, formatervezést tanultam Hollandiában, ma pedig egy játékos és edukatív komposztáló robotot fejlesztünk egy remek csapattal városi közösségeknek. A pályafutásomat eddig is az jellemezte, hogy nem féltém feszegetni a szakterületek és saját készségeim határait. A hivatásomat fogalmaztam meg előbb, és ehhez alakítottam azt a készségmátrixot, amihez még mindig örömmel gyűjtöm a tudást és tapasztalatokat. A csapatunkkal megoldásokat dolgozunk ki, hogy az emberek boldogabban és egészségesebben legyenek úgy, hogy közben segítenek a Földnek és a természetnek. Ennek az utazásnak a része volt egy közgazdasági alapszakos diploma, majd

egy környezettervező alapképzésre épülő formatervező mesterképzés, aminek 1 évét Hollandiában tölthettem. Ma pedig doktorandusz hallgatóként a "design" közösségekre és a befogadás elősegítésére gyakorolt hatását kutatom.

Elérted már azt a célt, amit középiskolásként kitűztél magadnak?

Középiskolásként azért vágytam közgazdaságot tanulni, hogy munkahelyeket tudjak itthon teremteni, hogy fejlesztési forrásokat tudjak hazahozni, melyekkel az emberek életminőségét tudom javítani. Akkor ezt desztinációs menedzsmentnek hívták. Nekem ez azt jelentette, olyan készségeket tudok elsajátítani, melyekkel közösségeket tudok segíteni.

Ma fenntartható megoldásokon dolgozom, és minden nap abból töltekezem, hogy a szemléletmódom azonos a korábbival. Segíteni szerettem volna és közösségekről gondoskodni, mára ezt az általam tervezett megoldások szolgálják. Olyan embereket ismertem meg az ide vezető úton, akik ezt magas minőségben segítenek létrehozni. Végül mi magunk is egy olyan közösséget alkotunk, amiről a középiskolában gondolkoztam.

A kreatív, alkotó tevékenység gyermekkorom óta dolgozott bennem. Nagypapám festő volt, anyukám ötvös, apukám pedig többek között fröccsöntő mester. A megvalósítás komplex nemes kihívására az egyetemi évek alatt ismertem rá, az affinitást azonban sokkal régebről hozom magammal. A legnagyobb útravalóm, hogy minden tapasztalás, bármilyen távolinak is tűnik, tudja támogatni a látásmódot egy adott cél elérésében, és hozzáadódik a nagy egészhez. Erre a szemléletmódra bátorítanálak Titeket is.

Mikor döntötted el, hogy az leszel, ami most vagy? Váltottál már pályát az életed során? Miért?

Ez elég szubjektív. Mondhatni, hogy pályaelhagyó vagyok, hiszen alig 1 évet dolgoztam a közgazdász diplomámmal. Ezután egy szakmával a kezemben több évre visszaültem az iskolapadba művészetet tanulni. Ez egy időben volt édesapám halálával, így sokakat

megijesztett ez a fordulat. Összefüggés leginkább felismerések szintjén lehetett: 21 évesen felismertem, mennyi mindenhez lehet érzékenységet, elköteleződést, motivációt és egyéb érzéseket társítani a "design" eszköztárával, amit szakmai kihívásnak élttem meg. Én az addigi tanulmányaimat erősíteni akartam ezzel a készségcsoporttal, hogy komplex megoldásokat dolgozhassak ki. Úgy érzem, az idő ezt igazolta, és nagyon örülök annak, hogy volt és van lehetőségem ilyen sok mindent tanulni és kipróbálni magam helyzetekben. A tapasztalások más-más közösségek részeivé tettek, akiktől sokat tanultam. A valódi terepgyakorlatokban az élet úgy hozta, hogy több társszakmával dolgozhattam együtt. A szinergiák mindig abba az irányba mutattak, hogy a termékeket, melyeket tervezek - legyen ez egy tárgy, egy applikáció, vagy maga egy rendszer - mindig egy ökoszisztéma részeként vizsgáljam. Nagy esély van rá, hogy még fogok olyat tanulni, ami szigorúan véve eltérő, mégis azt gondolom ezek nem el- vagy letérések, hanem összeadódnak.

Mi volt eddig a legérdekesebb feladatod?

A legérdekesebbnek azt gondolom, ami a legtöbb mindenre tanít. A TEMPO, mint a testi-lelki egészségre együtt ható zenealkotó kerékpár volt az első nagy tanítóm, akit azóta is nagy becsben őrök. Ő még vár arra, hogy újra több figyelmet kapjon tőlem. Elvitathatlan, hogy együtt nőttünk fel, a tervezői karrierem origója, amit már akkor egy mérnök barátommal Dáviddal tettünk megfoghatóvá. Ekkor még alapszakos környezettervező voltam. A mostani tanítóm a Compocity. Ezt a projektet már rengetegen támogatják szakmai tudásukkal, tanácsaikkal, kétkezi munkájukkal. Minden értékteremtés, ami a projektet kíséri, az engem is gazdagít szakmailag és emberileg egyaránt. A csapatunk minden tagjától tanulok: a fejlesztőktől, a befektetőktől, a tesztelő partnerektől, akik tanácsaikkal támogatnak. Így a legérdekesebb feladat maga a projekt által alakuló közösség tanítása. A családnak is sok energiát tesz a folyamatokba, a projekt legnagyobb rajongója pedig az öcsém, aki idén volt 6 éves. Ő és a következő generációk teszik még érdekesebbé a hivatásomat. Kíváncsian várom, hova alakul a Compocity rendszere, és milyen kihívásokat és küldetéseket állít elénk, amelyekkel együtt tudunk fejlődni.

PELLES MÁRTON

Iskolák

- 2011 Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziuma és Kollégiuma, Pécs
matematika-informatika tagozat
- 2015 Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kar
alkalmazott közgazdaságtan BSc
- 2016 Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kar
közgazdasági elemző Msc
- 2017 Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kar
vezetés-szervezés MSc
- 2017-től Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kar
Regionális Politika és Gazdaságtan Doktori Iskola

Szakmai önéletrajz

Pécsett születtem és itt élő 28 éves közgazdász vagyok. Egyetemi éveim alatt gazdaságtörténettel, azon belül is a fiumei kikötő és az egykori magyar kereskedelmi tengerhajózás múltjával kezdtem el foglalkozni, jelenleg ez a doktori disszertációm témája is. Az elmúlt években lehetőségem nyílt Fiumében a levéltárban kutatni, így mára már több OTDK helyezésem, valamint hazai és külföldi előadásom és egy könyvem is született ebben a témában. Közgazdászként azért izgalmas történelemmel foglalkozni, mert teljesen más nézőpontból vizsgálhatom a múltat, mint egy bölcsész beállítottságú történész. A képzésünk során nagyon sok tudományágba nyerünk bepillantást (szociológia, pszichológia stb.), mely párosul a számokhoz és összefüggések felismeréséhez való érzékünkkel. Így egy közgazdász képes lehet a szűken vett szakterületén kívüli dolgokkal is foglalkozni.

Elérted már azt a célt, amit középiskolásként kitűztél magadnak?

Középiskolásként kettős célt tűztem ki magam elé az érettségi után: azzal foglalkozom, amit szeretek, és 30 éves koromig alapítsak családot. Szerencsémre a TDK sikerek hozzásegítettek, hogy ösztöndíjak és doktori tanulmányaim révén abból éljek meg, amit szeretek csinálni és mivel 2021 nyarán lesz az esküvőm, a második célom is megvalósulni látszik.

Mikor döntötted el, hogy az leszel, ami most vagy? Váltottál már pályát az életed során? Miért?

Középiskolásként azt hittem a közgázon gázszerelőket képeznek. Ez jól mutatja mennyire nem tudta egy gimnazista az én koromban, milyen képzésre is orientálja a környezete. Egyetemi éveim alatt sem tudtam mi akarok lenni, aztán rám talált Fiume témája, amelyben kutatni kezdtem és jelenleg a város és a magyar hajózás története kapcsán elismert kutatóvá váltam. Ezek mellett ugyanakkor más pályák is foglalkoztatnak, előbb családfakutatással próbálkoztam, most pedig az egyik hazai kisüzemi sörfőzde termékfejlesztője vagyok. Így pályát nem váltottam, inkább kiaknáztam a közgazdász-képzettségben rejlő további lehetőségeket.

Mi volt eddig a legérdekesebb feladatod?

Szerzőtársammal, Dr. Zsigmond Gáborral 2018-ban egy magyar-angol nyelvű monográfiát írtunk a fiumei magyar kereskedelmi tengerészet történetéről, amely kapcsán belelátam a könyvkiadás rejtelmeibe, és monográfiánk már a tengeren túlról is kapott pozitív visszajelzéseket a szakterület nemzetközi kutatóitól. Számomra ez volt eddig a legkülönlegesebb kihívás, bár ezzel némileg vetekszik a sörfőzdei termékfejlesztés is.

VARGA JULIA KORNÉLIA

Iskolák

- 2012 Bornemisza Péter Gimnázium, Budapest
- 2017 Budapest Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
biomégnök szak BSc és Msc, egészségügyi szakirány
- 2019 Eötvös Loránd Tudományegyetem
Biológia Doktori Iskola (nem befejezett)
- 2019 Szent István Egyetem Élelmiszertudományi Kar
agrár-és természettudományi szakfordító képzés
- 2020-tól Hebrew University of Jerusalem, Israel
Doctoral School of Biomedical Sciences

Szakmai önéletrajz

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen biomégnök szakán végeztem, egészségügyi szakirányon. Ez idő alatt csatlakoztam a Természettudomány Kutatóintézet egyik kutató-csoportjához, ahol a fehérjék egy csoportját, a sejtek membránjaiba ágyazódó fehérjéket vizsgáltuk bioinformatikai módszerekkel. valamint adatbázisokat és szervereket fejlesztettem kifejezetten erre a célra. A mesterdiploma befejezése

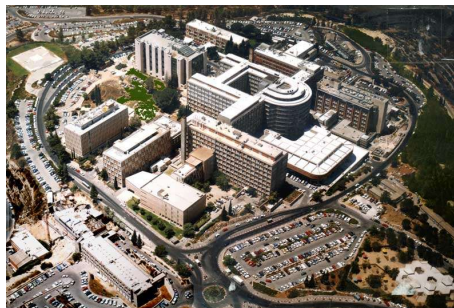

után PhD tanulmányokat kezdtem az Eötvös Loránd Tudományegyetemen, és elvégeztem a természettudományi szakfordító szakot a Szent István Egyetemen. A tanulmányaimat nem fejeztem be az ELTE-n, hanem úgy döntöttem, hogy külföldre megyek. Egy Európai Unió program keretében csatlakoztam a Jeruzsálemi Héber Egyetem egyik kutatócsoportjához. A programban 14 doktori hallgatóval dolgozom együtt Európa több országából azon, hogy a sejtek egy komplex rendszerét, amely a fehérjék lebontásáért, részben a sejtek irányításáért, szabályozásáért felel, jobban megismerjük.

Elérted már azt a célt, amit középiskolásként kitűztél magadnak?

A középiskolában három szakmai célom volt: kutatásban szerettem volna elhelyezkedni; informatikai módszereket használni biológiai vagy kémiai problémák megoldására, és szerettem volna külföldön tanulni. Mindezek az elmúlt években sikerült megvalóstanom. A középiskolában és az egyetem első éveiben szerettem volna idegtudománnyal is foglalkozni, mert az idegek, idegrendszer működését rendkívül érdekesnek találok, de erre még nem került sor. Ugyanakkor a jelenlegi és korábbi munkáimmal ötvözve van elképzelésem arról, hogyan tehetem meg ezt a jövőben.

Mikor döntötted el, hogy az leszel, ami most vagy? Váltottál már pályát az életed során? Miért?

A természettudomány és a számítástechnika felé régóta vonzódtam. Egészen biztos voltam benne, hogy a kémia és/vagy a biológia területén szeretnék tanulni és dolgozni, lehetőség szerint minél több tudományterület ötvözésével. A középiskola végére biztos voltam abban, hogy mit akarok csinálni, ugyanakkor fogalmam sem

volt arról, hogy a bioinformatika területe létezik, csak néhány homályos elképzelésem volt arról, hogy mit kell megtanulnom, ha valami hasonlót akarok csinálni.

Újjonnan kikerülve a tanulmányaimból, még nem váltottam szakterületet. Azonban úgy döntöttem, hogy egy olyan kutatási területre térek át, melynek van néhány közös vonása az előző munkáimmal, de mégis sok új anyag és különböző módszer megtanulása szükséges.

Mi volt eddig a legérdekesebb feladatod?

Számomra az érdekes feladat az, amin sokat kell gondolkodni és sok új tapasztalatot lehet szerezni, nagyon élvezem az összetett problémák megoldását. Az egyik legnagyobb kihívást jelentő feladatomban egy fehérje specifikitás problémájának megoldása volt.

Sejtjeink egyes fehérjéi módosítanak más fehérjéket, sokszor egy kis „vonalkódot” ismerve fel rajtuk. Az, hogy milyen vonalkódot ismernek fel specifikus a módosító fehérjére, azonban sok fehérje esetében még mindig nem vagy kevésbé ismert, hogy pontosan mit módosítanak. Az elmúlt két év egyik projektjében laboratóriumi kísérleteket és számítógépes modellezést kombinálva egy ilyen fehérje specifitását próbáltuk megfejteni. A korábbi tapasztalatokból kiindulva úgy gondoltuk, hogy ez nem fog problémát jelenteni, mivel egy hasonló fehérjén már sikerrel dolgoztunk, de ez nem így lett, nagyon sok fejtörést okozott mire sikerrel jártunk.

**Pancsa
Emese**

formatervező

**Homolya
Dániel**

pénzügyi közgazdász,
kockázatkezelő

**Harsányi
Gergő**

sportpszichológus

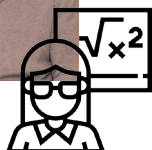
**Varga
Julia Kornélia**

biomérnök

**Pelles
Márton**

közgazdász

A feladat a TDK-ért Közhasznú Alapítvány Magyar Nemzeti Bankkal kötött 227798 -1/2020 azonosítójú támogatási szerződésének alapján lebonyolított projekt keretében valósul meg.